

25 יגלה ויבוא מן השמים, שנאמר¹⁵⁶ מקדש אדניי
26 כוננו ידיך"¹⁵⁷), בגאולה השלישית, עלי' נאמר¹⁵⁸
27 "ביום השלישי יקימנו ונחיי' לפניו".

28 ובלשון הכתוב בסיום וחותרם הפטורה: "והי'
29 מידי חודש שחדשו ומידי שבת בשבתו (החל'
30 משבת ר"ח זה¹⁵⁹) יבוא כל בשר להשתחוות לפני
31 אמר ה'", בבית המקדש השלישי (השלימות
32 "דאוהל מועד"), שחנכתו תהי' בר"ח ניסן, כמ"ש
33 בהפטורה "בראשון באחד לחודש תקח פר בן בקר
34 וחטאת את המקדש", וממשיך לבאר פרטי הענינים
35 ד"חנוכת המזבח בימי המלך המשיח כשיבנה בית
36 שלישי"¹⁶⁰.

37 ובדרך ממילא, בבוא י"ד ניסן, נהי' כולנו
38 (בתוככי כל בני", וכל בני' שבכל הדורות)
39 בביהמ"ק השלישי, "שמחים¹⁶¹ בבנין עירך וששים
40 בעבודתך, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים אשר
41 יגיע דמם על קיר מזבחך¹⁶² לרצון, ונודה לך שיר
42 חדש¹⁶³ על גאולתנו ועל פדות נפשנו, ברוך אתה
43 ה' גאל ישראל"¹⁶⁴.

(156) בשלח טו, יז.

(157) ועד"ז בנוגע לפעולתם של ישראל (גם) בבנין ביהמ"ק
השלישי – "מעשה ידינו (בשתי ימים) כוננהו".

(158) הושע ו, ב.

(159) ראה יל"ש ישעי' בסופו (רמז תקג): "הרי שחל ר"ח
להיות בשבת. . באים שני פעמים, אחד של שבת ואחד של ר"ח".

(160) רמב"ם הל' מעשה הקרבנות פ"ב הי"ד.

(161) נוסח ברכת "אשר גאלנו" בהגש"פ (מפסחים שם).

(162) כלשון הכתוב בפרשתנו (א, טו) "ונמצה דמו על קיר
המזבח".

(163) ראה של"ה שבעה ע"ז: "נו"ן כפופה. . שירה חדשה
הנקבה, ונו"ן פשוטה שיר חדש".

(164) לשון עבר דייקא, כיון שהברכה היא על הגאולה
ממצרים ("אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים"). – ויש לומר,
שכיון שחתימת הברכה באה לאחרי ובסמיכות ממש להבקשה על
הגאולה העתידה, ה"ה כוללת גם הגאולה העתידה כפי שנעשית
(לא בלשון עתיד, ולא רק בלשון הווה, "וגאל ישראל", אלא גם)
בלשון עבר, "גאל ישראל",* כיון שהיתה כבר ברגע שלפנ"ז.

(* ואולי י"ל שמרומז גם בפתיחת הברכה (שהיא מעין החתימה)
"אשר גאלנו" – שרומז גם להגאולה העתידה (שבהמשך הברכה) כפי
שהיא בלשון עבר. ועפ"ז יותמק הקדימה ד"אשר גאלנו" לפני "וגאל
את אבותינו" – שהקירבה אלינו "גאלנו" היא (לא רק בגלל שאנו
מרגישים ש"אילו לא הוציא הקב"ה את אבותינו ממצרים הרי אנו כו'
משנעבדים היינו", אלא גם ו)בניקר מפני שקאי (גם) על גאולה
העתידה (כפי שהיא בלשון עבר) שתהי' לנו "גאלנו". ולאח"ז (ועיי')
גם "לאבותינו".

1 פרשת ויקרא, "ויקרא אל משה וידבר ה' אליו
2 מאוהל מועד" – ששלימותו תהי' בבית המקדש
3 השלישי, שהוא גם משולש ("חזקה") כיון שכולל
4 גם בית ראשון ובית שני¹⁴⁴,

5 ר"ח ניסן – "ראש חודש", שענינו חידוש
6 הלבנה, ודוגמתו בישראל (שדומין ולבנה ומונין
7 ללבנה¹⁴⁵) "שהם עתידים להתחדש כמותה"¹⁴⁶,
8 ו(ר"ח) "ניסן", ("ראש) חודש של גאולה", "בניסן
9 נגאלו ובניסן עתידין להגאל"¹⁴⁷,

10 שנת ה'תנש"א – "תנשא" בה"א הידיעה, "תנשא
11 מלכותו"¹⁴⁸ ד"דוד עבדי נשיא להם לעולם"¹⁴⁹,
12 דוד מלכא משיחא¹⁵⁰,

13 ה' תהא שנת אראנו נפלאות – "כימי צאתך מארץ
14 מצרים אראנו נפלאות"¹⁵¹, ובאופן ש"בהווייתה
15 תהא"¹⁵², בכל התוקף והנצחיות, גאולה שאין
16 אחרי' גלות¹⁵³.

17 ובכל זה נעשה התוקף ד"חזקה" ע"י הוצאת
18 שלשה ספרי תורה והקריאה בשלשת הספרים
19 וההפטורה על שלשתם בענינים הקשורים עם
20 הגאולה – שנעשה התוקף ד"חזקה" ע"י פס"ד
21 התורה (ג' ס"ת), שבסמיכות זמן להוצאת השלשה
22 ספרי תורה (לפני הוצאת הספר תורה בזמן
23 המנחה¹⁵⁴) מתגלה הארון ("ויהי בנסוע הארון")
24 והס"ת בביהמ"ק השלישי (ש"בנוי¹⁵⁵ ומשוכלל

(144) ראה זח"ג רכא, א.

(145) ראה סוכה כט, א. ב"ר פ"ו, ג. אוה"ת בראשית ד, סע"ב
ואילך. ועוד.

(146) נוסח ברכת "קידוש לבנה" (סנהדרין מב, א).

(147) ר"ה יא, רע"א. שמו"ר פט"ו, יא.

(148) בלק כד, ז ובפרש"י.

(149) יחזקאל לז, כה.

(150) משבט יהודה, שהנשיא שלו (נחשון בן עמינדב) הקריב
קרבתו בר"ח ניסן "על שלשלת המלוכה", החל מהמלכות דיהודה
(שהמליכו אביו על אחיו), והמשכה ע"י מלכי בית דוד שעמדו
ממנו, עד למלך המשיח (ראה במדב"ר פ"ג, יד).

(151) מיכה ז, טו.

(152) ראה ברכות יג, א. מגילה ט, א. שם יז, רע"ב. בכורות
ד, ב. ובכ"מ.

(153) מכילתא בשלח טו, א. הובא בתוד"ה ה"ג ונאמר –
פסחים קטז, ב.

(154) וכמרומז גם בהפרשה שמתחילין לקרוא בזמן המנחה
– פרשת צו – "אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות" (פרש"י
ר"פ צו).

(155) פרש"י ותוס' סוכה מא, סע"א. ועוד.